

Nr 13

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt; given Stockholms slott den 3 januari 1968.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I syfte att motverka att investeringar i maskiner och andra döda inventarier i rörelse, jordbruk och skogsbruk av skattemässiga skäl uppskjuts i avvaktan på att mervärdeskatt införs framläggs i propositionen förslag om särskilt investeringsavdrag vid den statliga inkomsttaxeringen, motsvarande 10 % av kostnaden för inventarier som anskaffats under år 1968.

**Förslag
till
Förordning
om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt**

Härigenom förordnas som följer.

1 §.

Fysisk eller juridisk person, som driver rörelse, jordbruk eller skogsbruk och som under tiden den 1 januari—31 december 1968 anskaffar maskiner eller andra döda inventarier, avsedda för stadigvarande bruk i verksamheten, får vid taxering till statlig inkomstskatt åtnjuta särskilt investeringsavdrag vid inkomstberäkningen för den förvärvskälla, vari verksamheten ingår, i den mån skatt enligt förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt utgått för inventarierna.

Avdraget skall göras vid 1969 års taxering eller, i fråga om anskaffning under beskattningsår för vilket taxering i första instans sker senare, vid denna taxering.

2 §.

Anskaffning anses ske när skriftligt avtal om förvärvet träffas eller, om sådant avtal icke träffas, när leveransen sker. Träffas skriftligt avtal om förvärvet under år 1968 och sker leverans samma år men hänför sig avtalet och leveransen till skilda beskattningsår, anses anskaffningen ske vid leveransen.

3 §.

Särskilt investeringsavdrag utgör tio procent av anskaffningskostnaden. Träffas skriftligt avtal om förvärvet under år 1968 för leverans efter utgången av året, utgör dock avdraget tio procent av det avtalade priset.

Särskilt investeringsavdrag åtnjutes icke för inventarier med en beräknad varaktighetstid av högst tre år och ej heller för inventarier om vars anskaffande skriftligt avtal träffats under år 1968 och som enligt avtalet skall levereras efter utgången av år 1970.

Har investeringsfond enligt förordningen den 27 maj 1955 (nr 256) eller motsvarande äldre förordningar i enlighet med beslut av Kungl. Maj:t eller arbetsmarknadsstyrelsen tagits i anspråk med avseende på viss tillgång eller har Kungl. Maj:t beslutat att förordningen den 5 juni 1963 (nr 216) om extra avskrivning och särskilt investeringsavdrag vid inkomsttaxeringen skall äga tillämpning med avseende på viss tillgång, åtnjutes icke särskilt investeringsavdrag för samma tillgång.

4 §.

Särskilt investeringsavdrag åtnjutes endast om den skattskyldige framställer yrkande om sådant avdrag i allmän självdeklaration eller i därtill hörande bilaga och företer tillfredsställande utredning om den anskaff-

ningskostnad för vilken avdrag skall beräknas. Avdrag åtnjutes icke med mindre sådan kostnad i förvärvskällan under år 1968 uppgått till minst 5.000 kronor.

5 §.

Har särskilt investeringsavdrag åtnjutits för inventarier om vars anskaffande skriftligt avtal träffats under år 1968 för leverans efter utgången av året, gäller följande. Har inventarierna icke levererats före utgången av år 1970, skall vid taxering till statlig inkomstskatt för det beskattningsår, som innefattar den 31 december 1970, tillägg göras med belopp motsvarande en och en halv gång investeringsavdraget för inventarierna. Överlåtes eller nedlägges den förvärvskälla, vari inventarierna anskaffats, före utgången av år 1970 och innan inventarierna levererats, skall sådant tillägg göras vid taxeringen för det beskattningsår då förvärvskällan överlåtits eller nedlagts. Levereras inventarierna före utgången av år 1970 och är den slutliga anskaffningskostnaden lägre än det belopp på vilket investeringsavdraget beräknats, skall vid taxering till statlig inkomstskatt för det beskattningsår, då leveransen skett, tillägg göras med femton procent av skillnaden. Tillägg enligt detta stycke göres vid inkomstberäkningen för förvärvskällan i fråga.

Riksskattenämnden får, om särskilda skäl föreligger, medge att tillägg enligt första stycket icke skall göras eller göras med lägre belopp. Mot riksskattenämndens beslut i sådant ärende får talan icke föras.

6 §.

I fråga om handels- eller kommanditbolag beräknas särskilt investeringsavdrag och tillägg enligt 5 § för bolaget som sådant.

7 §.

Närmare bestämmelser för tillämpningen av denna förordning meddelas av Konungen.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 3 januari 1968.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *åtgärder på beskattningsområdet för att stimulera investeringar under år 1968* och anför.

Såsom jag antytt vid behandlingen av årets finansplan (prop. 1968: 1 bil. 1 s. 21) fordras särskilda åtgärder för att stimulera investeringar i maskiner och andra döda inventarier i rörelse, jordbruk och skogsbruk under år 1968. Risk föreligger annars att sådana investeringar i alltför stor utsträckning uppskjuts till år 1969 då mervärdeskatt i stället för allmän varus katt avses skola utgå på anskaffningen. Mervärdeskatten blir nämligen i motsats till varuskatten ingen faktisk anskaffningskostnad för den som gör investeringen, eftersom denne får i redovisningen av mervärdeskatt på sin omsättning göra avdrag för den mervärdeskatt som utgått på de anskaffade inventarierna. Det befarade uppskovet med investeringar motverkas om man medger ett särskilt avdrag vid den statliga inkomstbeskattningen för skattskyldiga som driver rörelse, jordbruk eller skogsbruk vid anskaffning av maskiner eller andra döda inventarier under år 1968. En särskild lagstiftning av liknande slag har tidigare förekommit, nämligen förordningen den 10 april 1964 (nr 79) om särskilt investeringsavdrag i vissa fall vid taxering till statlig inkomstskatt. Denna lagstiftning hade en mer begränsad innebörd. Den gällde endast för rörelseidkare som bedrev industriell tillverkning. Investeringsavdrag medgavs vidare bara för maskinanskaffningar. Även om lagstiftningen i stort sett fungerade väl kan det inte bestridas att dessa begränsningar medförde vissa tillämpningssvårigheter. Om den förordning jag nu föreslår ges den utvidgade målsättning som jag nyss nämnde, uppkommer inte motsvarande svårigheter.

Inom finansdepartementet har upprättats förslag till förordning om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt. Bortsett från

den ändrade målsättningen har förslaget i princip fått samma utformning som 1964 års förordning. Den närmare motiveringen till de särskilda bestämmelserna framgår av det följande. Härutöver torde i tillämpliga delar få hänvisas till prop. 1964: 40 med förslag till 1964 års förordning och till bevillningsutskottets betänkande över förslaget (BeU 23).

1 §.

Ett villkor för investeringsavdrag är att allmän varuskatt utgått för anskaffningen. Bevisning om att så skett måste givetvis ankomma på den skattskyldige som yrkar avdraget. Det är därför angeläget att varuskatten i dessa fall debiteras öppet, något som vanligen sker beträffande investeringar av den storlek som här avses.

2 §.

Bestämmelserna överensstämmer i princip med motsvarande paragraf i 1964 års förordning.

3 §.

För tillgångar som inte är underkastade allmän varuskatt kan investeringsavdrag inte utgå. Detta följer av det i 1 § angivna villkoret att varuskatt skall ha erlagts för anskaffningen. Utanför den nya förordningens tillämpningsområde faller på grund härav automatiskt bl. a. handels- och fiskefartyg, begagnade personbilar samt tillgångar som den skattskyldige själv tillverkat. I 1964 års förordning ingick dessa tillgångar bland uttryckligen undantagna tillgångar. Anledning att behålla 1964 års förordnings generella undantag för motorfordon, traktorer och släpfordon samt tillgångar, avsedda att utnyttjas för produktion eller distribution av elektrisk kraft, finns inte med den målsättning som uppställts för den nya lagstiftningen.

4—7 §§.

Bestämmelserna överensstämmer i princip med motsvarande stadganden i 1964 års förordning. I samband med lagstiftningen om mervärdeskatt torde bestämmelser få meddelas i avsikt att förhindra att skattskyldig kommer i åtnjutande av både investeringsavdrag och avdragsrätt i mervärdeskattesystemet.

Under hänvisning till det anförda får jag hemställa att Kungl. Maj:t genom proposition föreslår riksdagen att antaga det upprättade förslaget till förordning om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten